

Ars poetica, önéletrajz

Önarckép

Szél Ágnes (Budapest, 1944. július 25.)

Ars poetica

Az ÚTon járni, láttatni a láthatatlant, a szépet, szelídet, az ártatlant, magam és mások öröme, javára lenni-tenni. – Negyven éve Fénnyel írom, festem látható, teremtett és épített világunk lelkét. Az építészet, az üveg és a természet adja a témát, a vizek, nádak, felhők, fák, virágok, a szél és mindenütt a FÉNY. A fizikai valóságon túli, mindent átható teremtőerőt és lelkiséget szeretném érzékeltetni. Szellemiséget közvetíteni, érzéseket kelteni, mások öröme is.

Széljegyzeteimből

EGYSZERŰSÉG – eredmény, nem kiindulópont. / SZABADSÁG – amikor felismerjük és szabad akaratból követjük a kozmikus rendet. / MŰ – égi szándék anyagba öntve. Az anyag lehet fény, hang, szó, mozdulat, gesztus, üveg, fa, fém, kő, textil, papír... / A SZÉPSÉG – nem csupán látvány, hanem a belső tartalom és külső megnyilvánulás harmóniája. Az igazi mű hatni képes, szeretettel készül, és szeretetre tesz képessé. / MŰVÉSZ – a létrehívó, kapocs ég és az anyag között, azaz eszköz a földi teremtésben. ...az égiben a szellemi sugallat a szent... ...az anyagban a belső törvény a szent... ...a művészen az alázat a szent... Ha mindez együtt van, művészi alkotás születik, ami maga a szépség, kegyelem, ajándék.

Az oroszán jegyében születtem...

Balerinának készültem, aztán jelmez- vagy divattervezőnek... végül a humán gimnáziumi évek után a szülői szándéknak engedve mérnök lettem. 1968-ban diplomáztam a Műegyetemen. Építészként kezdtem szakmai életem. A fényképezéssel 1984-ben találkoztam, ami szerelmes hivatásommá vált. Kezdetben épületeket, településeket, pincefalvakat, ipari témát, üveget és természetet fényképeztem. Szakmai életemben a FÉNY és a KÉP került életem középpontjába. Fénnyel Képet alkotni, a látható téma mögött láthatatlanul jelen levőt megmutatni, az ÉRTÉKét felismerni, közvetíteni, teremteni vált célommá, feladatommá. Képeket készítettem cégek, irodák, magánemberek számára. Több mint 70 egyéni kiállításom volt. Csoportos kiállításoknak is résztvevője vagyok.

Rendszeresen működtem fotó- és képzőművészeti zsűrikben (MAOE, MVM).

Életem ajándéka gyermekeim, Viktor (1973), Mariann (1975) és unokám, Leácska (2008).

Könyveim

A fény felé (2019)
 Kert – Éden – a csönd világa (2008)
 Gyöngyfüzér az anyaságról (2004) – Szép Magyar Könyv oklevél
 A bor génusza – in memoriam Hamvas Béla (2002) – Szép Magyar Könyv díj

2019-ben elnyertem MAOE Fotótagozatának elismerését, az Aranykazetta életműdíjat.

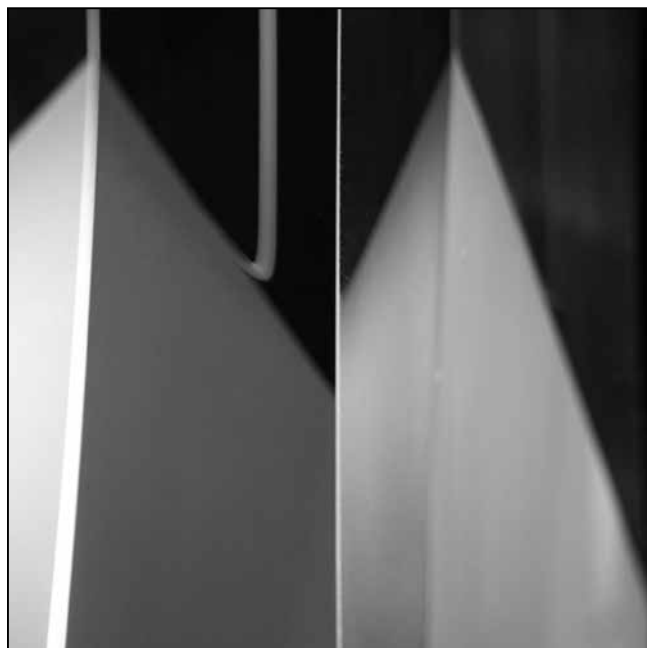
Fontosabb egyéni kiállításaim

2024 – Létörömben-Létörökben – Fénnyel írt lélekképek (Makkai-Kiss Nóra költővel)
 2022 – Békeüzenetek Nepálból
 2019 – Fénnyel írt Szél-jegyzet (életmű-kiállítás)
 2018 – Fénnyel írt lélekképek
 2014 – Táguló Virágegyetem (Kontur András szobrászművésszel)

2012 – Törékeny Fény (Botos Péter üvegművész-szel)
 2012 – Szél-Fény-Kép a Tiszánál
 2011 – Fényjáték
 2008 – Kert-Éden
 2006 – Ártatlan-Örök-Lét
 2005 – Virág-Világ
 2004 – Tihanyi képek (Gáborjáni-Szabó Péter építésszel)
 2002 – Fények-Tények
 2001 – Barangolás fényeken, tájakon
 1997 – Kép a képben
 1996 – Újra csend
 1994 – Csend
 1994 – Oremus
 1993 – Emlékképek a szülőföldről
 1993 – In vino veritas
 1992 – Baranya megyei sváb falvak
 1989 – Kalocsa környéki szálláshelyek világa

Ritmus 2.

Ritmus 3.